

Smaalenenes Advokatkontor
Nome, Lie, Smith Hoen & Dingstad-Eriksen

Kontorfellesskap
Medlemmer av Den norske Advokatforening

27 APR 2022

Til

Det kgl. justis og beredskapsdepartement

Askim, 23. april 2022

HØRINGSUTTALELSE – ENDRINGER I DOMSTOLSTRUKTUR.
SÆRLIG KNYTTET TIL NEDLEGGELSE AV HEGGEN OG
FRØLAND TINGRETT, MYSEN, SOM ORDINÆR DOMSTOL

Sorenskriveren i Follo og Nordre Østfold tingrett har i e-post til de faste forsvarere og bistandsadvokater av 11. februar d.å. oppfordret disse «nøkkelbrukere» - som er ordet som benyttes - av Follo og Nordre Østfold tingrett til å komme med sine synspunkter i aktuelle sak.

Dette gjør undertegnede selvsagt mer enn gjerne, da man i løpet av denne prosess har blitt presentert for mangt og meget av div. merkverdigheter. Dette både fra sentralt - og mer lokalt hold.

Samme sorenskriver påpeker i samme e-post at ;

«Advokatenes synspunkter vil derfor være viktige innspill i debatten om organisering av domstolen».

Ja, - la oss nå endelig håpe dette. Selv om vi har vår personlige tvil knyttet til nettopp dette.

Ved vurderingen av hvordan et tjenestetilbud skal organiseres må nødvendigvis brukernes mening stå sentralt. De som er parter i saker domstolene behandler er kanskje bare «brukere» én eller et par ganger i løpet av sitt liv.

Derfor finnes det selvsagt heller ingen «sammenslutning for brukere» av våre domstoler. Dette siste skal kanskje de mest ivrige tilhengere av denne «reform» være glade for.

Nærmest til å fremme «brukernes» interesser her er derfor advokatene, som bistår de ulike parter i råd og dåd. År ut og år inn. Det kan i denne sammenheng bl.a. henvises til utarbeidet strategisk plan for «Domstolene 2025».

Et av de viktigste prioritetsområder i fremtiden skal etter denne strategiske plan visstnok derfor være såkalt; «*brukerorientering*». Et tilsynelatende positivt ladet - og pent ord.

Mener man derfor alvor med alle disse fagre ord og løfter - for ikke kun å la dette forbli rene «politiske skuebrød» - bør man kanskje ta konsekvensen av det man selv fremfører av egne mål.

Hva vedrører de påståtte «*nøkkelbrukere*» av domstolen konstaterer vi at ovennevnte e-post kun later til å være utsendt til de faste forsvarere og bistandsadvokater ved denne domstol. Ingen øvrige.

Hva med de alle de øvrige «*nøkkelbrukere*» her ? De må da være svært mange ?

Hva med alle bobestyrere, alle advokater som befatter seg med dødsboer etc. etc. ?

Er ikke også disse advokater i høyeste grad «*nøkkelbrukere*» ? Vi skulle kanskje mene det.

Ønsker man kanskje ikke disse viktige aktørers oppfatning knyttet til denne skjellsettende prosess ?

Eller er det kort og godt kanskje slik at man antar at de lokale advokater (nord-øst i Østfold) stiller seg temmelig lunkne og negative til sammenslåingen mellom Heggen og Frøland tingrett og Follo tingrett (noe som jeg vel tenker og oppfatter er temmelig dekkende), og derfor forbigår en henvendelse til disse i stillhet ? Kanskje i håp om at disse helst ikke bør inngi en høringsuttalelse ?

Ikke vet vi. Men noe merkelig fremstår dette opplegg utad. Andre advokater i området her har da også reagert på samme måte som undertegnede.

I nevnte e-post fremkommer det videre opplysning om - for ikke å si et postulat - om at;

«dommere og saksbehandlere behandler saker knyttet til begge rettssteder, og man oppnår en effektivitetsgevinst»

Dette siste må jo høres fantastisk ut for byråkratiske ører.

En slik «effektiviseringsgevinst» er jo gjerne «alle reformers mor».

De fleste av oss er selvsagt opptatt av å få mest ut av hver tilført krone. Ikke minst gjelder dette innenfor offentlig forvaltning. Effektivitet oppfattes av de fleste av oss derfor som noe positivt.

Har man derfor oppnådd slike «stordriftsfordeler» ved en slik «effektiviseringsgevinst» ved dette nye embede - må man rettelig derfor spørre seg om ?

Videre fremføres det i samme e-post opplysninger om at;

«Sorenskriveren har hovedarbeidssted i Ski, mens nestlederen har hovedarbeidssted i Mysen»

Vel, - kanskje har det vært slik man opprinnelig har ønsket at dette skulle fungere. Mer om også dette nedenfor.

I denne oppfordring for oss «nøkkelbrukere» doseres det videre om at;

«Sorenskriver, nestleder samt seksjonsleder og administrasjons-sjef vil være hypping på begge rettssteder uavhengig av hva som er deres hovedarbeidsplass»

Alt dette høres og ser jo selvsagt også svært flott ut – særlig når dette ytterligere krydres med at;

«Den største praktiske endringen er at begge rettsstedene er én enhet, og at ressurser kan brukes på tvers av de gamle rettskretsene».

Dette høres også fint og flott ut. Tilsynelatende. Er disse løfter gitt ovenfor innfridd ?

Stemmer opplysninger gitt om dette med realitetene ?

Den nøkterne virkelighet later muligens til å være en noe annen – kan det se ut som for noen av oss. Jeg må dessverre derfor komme nærmere tilbake til dette nedenfor.

Først litt kort om undertegneds kjennskap til disse lokale forhold gjennom noen decennier;

Undertegnede må (i all beskjedenhet) nettopp kunne sies å være en utpreget «nøkkelbruker» av denne domstol – tidl. Heggen og Frøland tingrett. Dette kjennskap strekker seg helt tilbake til 1997. Den gang var domstolens navn Heggen og Frøland herredsrett. I 2002 ble herreds- og byrettene såkalte «tingretter». Også dette en «reform» - visstnok.

De 4-5 første år her møtte jeg jevnlig ved denne domstol som aktor - i en lang rekke små og større saker - som politiinspektør ved daværende Sarpsborg politimesterembete.

I 2001 startet jeg opp som egen privatpraktiserende advokat - og har således etter dette hatt hundrevis av straffesaker, sivile saker m.v. ved denne domstol. Opp gjennom disse forgangne år.

Undertegneds kjennskap til denne domstol spesielt - Heggen og Frøland - strekker seg følgelig over mer enn 25 år tilbake tid. I et menneskes liv begynner jo det å bli litt tid.

Undertegnede har - som tidligere politiembetsmann - selvsagt også hatt kontakt med en lang rekke øvrige domstoler i vårt land - i Nord-Norge, Trøndelag, Hedmark, Østerdalen - og selvsagt i Østfold og nærliggende områder (Vestfold, Oslo, Akershus, Buskerud) gjennom årene 1991 - 2001.

Dette for å understreke at man følgelig har noe å sammenligne med - dersom leseren av disse linjer skulle komme i en form for tvil knyttet til dette.

Man må på ovennevnte bakgrunn derfor kunne sies å ha en «viss» erfaring når det gjelder å vurdere de grep som i den senere tid er foretatt - knyttet ikke minst til denne såkalte «domstolstruktur» - herunder til nedleggelse av Heggen og Frøland tingrett (som ordinær domstol) i særdeleshet.

La meg derfor med en gang si at jeg derfor støtter forslaget om gjenopprettelse av Heggen og Frøland som egen domstol. En annet oppfatning ville fremstå som ytterst merkverdig.

Mine beveggrunner for dette er flere - noen av disse er av generell art - andre av spesiell art knyttet til det som nå er nedgradert til det såkalte; «rettssted Mysen».

Når det gjelder det rent generelle vil jeg peke på følgende tre forhold som gjør at en nedleggelse av en domstol - selv om «rettsstedet» altså skulle opprettholdes - betenkelig;

1. Den såkalte «domstolreform» vil åpenbart måtte svekke jurist- og advokatmiljøene i vårt distrikt. I praksis vil dette igjen medføre en svekkelse av rettsikkerheten for store deler av vårt lands befolkning – in casu også i vårt område.

Det vil måtte fremstå som absurd at personer bosatt i vårt område – for å sette det litt på spissen – må kontakte en stor advokatfabrikk i Oslo for å få et enkelt råd eller en liten sak løst. Gjerne til en ditto aldeles ublu pris.

Særlig gjelder dette de svakeste og minst ressursrike borgere – dersom man er opptatt av dette. Noe man bør være. Politikere snakker seg ofte varme om disse «svake» - men flere av oss konstaterer at her er det «mye skrik og lite ull». Mener man virkelig alvor med dette – får man leve som man lærer. Slike effekter later heller ikke i tilstrekkelig grad å være vurdert.

2. En manglende stedlig ledelse ved de tidligere domstoler (f.eks. Heggen og Frøland tingrett) vil åpenbart medføre negative konsekvenser for så vel effektivitet som arbeidsmiljø. Det later ikke helt til at man evner å innse dette. Kan dette egentlig være så vanskelig å forstå ?

3. Det rapporteres fra de ulike «rettssteder» rundt omkring i landet - konstaterer vi – at «hovedkontoret» prioriteres på bekostning av «rettsstedene». Heller ikke spesielt overraskende. Her er det åpenbart gravitasjonskraften som slår inn.

Ingen med en viss livserfaring og praktisk innsikt kan vel forbauses over at dette blir et resultat av en slik «prosess».

Det er videre min oppfatning av dagens struktur ble vedtatt uten nødvendig faglig forankring. Riktignok ble dagens domstolstruktur betydelig annerledes enn det Domstolkommisjonen foreslo – men argumentasjon herfra ble brukt som grunnlag for å innføre dagens struktur.

For oss utenforstående virker det nærmest som kartet ble tegnet først – uten særlig hensyn til terrenget.

Noe lignende inntraff ved den forfeilede «nærpolitireform». Her tenkte man først på et tall (i.e. hvor mange politidistrikter man «ønsket» her seg i landet), dernest på hvordan dette senere geografisk skulle fikses.

Man rygget inn i fremtiden med de bakre kroppslige regioner først.

Jeg må også nevne dette ulykksalige «Viken» - i samme åndedrag. Samme feil.

Lærer man aldri ?

Nå er det altså domstolenes tur til å gjennomleve noe av det samme.
En masse ressurser renner her ut – åpenbart til ingen nytte.

En av tesene her (NOU 2019: 17) gikk bl.a. ut på at større tingretter avsier dommer med bedre kvalitet enn små tingretter.

At noen kan få kaffen i halsen av mindre er ikke videre merkverdig – når man har levd i rettspleien noen decennier og kjenner litt til disse prosesser.

Når noen av oss i tillegg vet at nevnte «undersøkelse» ble foretatt av to økonomer (!) ved Universitetet i Oslo, blir man ikke mindre overrasket. Jeg skal ikke gå nærmere inn på denne «undersøkelse» her – kun peke på at denne «undersøkelse» led av en rekke faglige mangler som ikke kan stå uimotsagt.

Her er «hummer og kanari» sauset sammen. Skikkelig. Hvilke dommere som oftest kom til riktig resultat – sier heller ikke undersøkelsen noe om.

Og hva er et riktig resultat – vet disse økonomer noe om dette mon tro ?

Dissenser finnes jo stadig – også i Høyesterett ? Er de dommere som avgir dissens her f.eks. «dummere» enn flertallets votum ? Eller har flertallet kanskje «alltid» rett ?

Analysen til disse økonomer er grensende til katastrofal.

Disse ulike tema skulle altså disse to økonomer vurdere. For sikkerhets skyld på et område som ikke er deres. Det er omtrent som å be undertegnede foreslå hvordan en ondartet svulst skal fjernes fra pasients hjerne !

Meddommeres medvirkning her var heller ikke vurdert. Vet disse økonomer at legmenn benyttes i rettspleien ? Hvem vet. «Feilen» var kanskje ikke fagdommerens denne gang – kanskje snarere legmannens ?

Dette har disse økonomene åpenbart heller ikke tenkt på. Det later til å være mange tanker som ikke er tenkt.

Det endelige produkt bar da etter manges mening også preg av å være et «kvasivitenskaplig» verk – om ikke også dette ord er for positivt ladet. Denne «analyse» disse to konkluderte med har senere dannet grunnlag for meget av det som senere har skjedd. Snakk om «følgefeil».

Med slik innsikt styres altså verden.

Den gamle kansler Bismarck skal en gang ha uttrykt at; «*den får ikke en god natts søvn som vet hvordan lover og pølser lages*».

Denne innsiktsfulle analyse gjelder åpenbart fortsatt.

Ikke minst later angjeldende «reform» å være et godt eksempel på det samme.

Antagelsen om at dommere ved mindre domstoler oftere «dømmer feil» enn dommere ved større domstoler må derfor avvises som regelrett – vås!

I forlengelsen av dette fikk det i medier stor oppmerksomhet når Barneombudet uttalte at en reduksjon av tingretter «*var til barnas beste*». Mange av oss trodde at dette barneombud måtte ha blitt feilsitert. Men ingen korleksjon dukket opp.

Dette var vel det definitive lavmål vedr. de argumenter som her har blitt avfyrt fra «besserwissere».

Og dette mesket rikspresen og mer lokale medier seg over i ukesvis. Når en løgn gjentas mange nok ganger tror enkelte individer på det som er sagt. De senere ukers hendelser i sør-øst Europa kan jo være et eksempel på dette.

Lite fikk man høre fra formannen i barnelovutvalget da denne påpekte manglende grunnlag for en slik slutning. Alt druknet i støyen fra dette barneombud. Hurra.

Nå var vel dette barneombud utdannet lege – og ikke jurist – men hun kunne vel uansett «ha lest seg opp» på hvordan en slik sak foregår i virkligheten ?

Det virker som hun ikke kjente til at det hverken forefinnes sakkyndige i disse saker – ei heller at også legfolk deltar her (i overprøving av barnevernssaker f.eks.).

Som dette fremsto virket det nesten som dette barneombud trodde at dette var noe en liten fagdommer drev og sauset rundt med selv – i en bitte liten domstol (!). Nedslående.

Illustrerende her var det også at rikspresen målbar oppfatninger som bar preg av en temmelig mistroisk og nedlatende holdning til det juridiske arbeid som utføres i distriktene. Vi har sett det stadig.

Det gamle ordtak (sakset fra sosialdemokratisk doktrine) om; «By og land – hand i hand» later altså ikke helt til å ha slått til.

«Ild og vann» - passer bedre ser det ut til.

At en gjenopprettelse av – bl.a. Heggen og Frøland tingrett – vil kunne bety en «svekkelse av barns rettsikkerhet» er derfor intet mindre enn rent ut sagt – vrøvl.

Det største hinderet for barns rettsikkerhet i vårt land, særlig i foreldrekonflikter, er ikke små domstoler (og som noen få altså påstår – påstått manglende juridisk kompetanse) men at det er for dyrt å føre slike saker for domstolene. Hvor mange ganger har ikke vi advokater opplevet dette sagt ?

Undertegnede har deltatt i mange titalls saker ved denne domstol opp gjennom årene. Hadde jeg vært barn ville jeg mer enn gjerne lagt en avgjørelse til denne domstol – enn til andre nabodomstoler i f.eks. Østfold / Akershus.

Domstolkommisjonens svar på dette «problem» var altså å skulle skape større fagmiljøer. Dømmende virksomhet i underrettene skal imidlertid hverken være innovativ eller nyskapende – så man må spørre seg om hvilke idéer Domstolkommisjonen og Domstoladministrasjonen ser for seg.

Den dømmende virksomhet er særegen. De fysiske fagmiljøer innenfor domstolene er videre ikke blitt endret ved at de nedlagte tingretter består som «rettssteder» - så de «fysiske fagmiljøer» som man later til å være så sterkt opptatt av er derved de samme. Kvantitativt.

Hvilken forbedring skulle det derfor ligge i dette ?

Keiserens nye klær – m.a.o.

Et annet moment som har vært tillagt vekt – har vært ønske om en større effektivitet ved domstolene. Denne har generelt vært ansett for dårlig.

At man her ønsker en forbedring er selvsagt – i utgangspunktet – bra.

Riksrevisjonens rapport knyttet til domstolene gir imidlertid et lite ensartet bilde.

Undersøkelsen viste nettopp at flere relativt små tingretter var effektive.

I min 25 år lange kontakt med Heggen og Frøland tingrett er mitt meget bestemte inntrykk at denne domstol overgår de fleste andre domstoler jeg også har kjennskap til.

Måltall for denne domstol har vært meget bra.

Under den tidligere (sorenskriver Lund) og den siste sorenskriver her (sorenskriver Ytrehus) har domstolen blitt drevet på en aldeles utmerket måte. Bedre enn de fleste andre.

Det må derfor ikke få feste seg at relativt små domstoler er utgjør «*sinker i klassen*». Slik riksmøder og andre forståelsepåere ønsker å få oss til å tro. Virkeligheten er tvert imot altså det motsatte for aktuelle domstol.

Min oppfatning er tvert i mot at en form for «fjernledning» knyttet til de nye «rettssteder» nødvendigvis vil medføre et dårligere grunnlag for effektivitet ved disse rettssteder – in casu tidl. Heggen og Frøland tingrett.

I noens hoder later det til at; «alt som er stort er bra» - videre at; «alt som er stort kan drives billig – eller i alle fall billigere».

All erfaring fra de senere år viser at dette ikke er tilfelle. Man tutes ørene fulle om «storsdriftsfordeler». Få – eller snart ingen – snakker om «smådriftsfordeler». Dette eksisterer også.

En lang rekke mislykkede «reformer» er gjennomført i løpet av de senere år innenfor en lang rekke områder. Vi kan nevnte disse i fleng.

Verst hittil har vært den mye omtalte «nærpolitireform». Jeg legger merke til at politikere – politiet selv – unngår bruk av dette snart skjellsord. Lett å forstå. Man presterer svært svakt på en lang rekke områder. Mange av oss sitter på skulderen til politiet – og bivåner dette hver eneste dag.

Undertegnede døpte denne «reform» til «fjernpolitireform» nesten umiddelbart. Men jeg tok dessverre feil. Denne «reform» ble langt verre enn jeg hadde kunnet innse på forhånd.

Vi – «nøkkelbrukerne» - sliter med denne daglig. Denne også. Når skal det bli slutt på å tro at alt som er stort er bra – og billig ? Lærer man aldri av sine feil ? Man undrer seg daglig.

Så fra det mer generelle – til det mer spesielle;

Hvorfor er det riktig å gjenopprette Heggen og Frøland tingrett som egen domstol slik denne var før denne herlige reform ?

Etter det som er sagt ovenfor gir vel dette seg nærmest selv.

Ved denne «reform» er sorenskriveren – domstolleder – ved nedlagte Heggen og Frøland tingrett borte. Domstolens tilstedeværelse er ikke lenger like synlig i distriktet, og «rettsstedet» mangler egen stedlig ledelse.

Av det som er nevnt innledningsvis fra sorenskriveren i den nyopprettede domstol later de bekymringer mange av oss har rundt dette å være forfeilet.

Men er de det ?

Det foreligger ingen utredning om hvilke konsekvenser dette kan få for det arbeidsmiljø og det fagmiljø dette omfatter. Heller ikke i vårt distrikt. Domstolkommisjonen har hoppet bukk over dette.

Domstoladministrasjonen later også til å ha oppnådd fartsblindhet i sin voldsomme iver i å få dette gjennomført. Det er flere av oss som får åndenød når man ser direktør Urke her uttale seg.

Å fjerne stedlig ledelse fra det som nå har blitt vingeklippet til et såkalt «rettssted» ville etter min mening måtte kreve en langt grundigere vurdering av de mulige konsekvenser.

Jeg ber departementet studere nøye det som har fremkommet fra de organiserte i «Parat». Det er inngitt et høringssvar fra de ansatte ved bl.a. tidligere Heggen og Frøland tingrett som bør få enkelte til å tenke seg nøye om før dette bare skurer videre.

Som de ansatte skriver i denne høringsuttalelse ser man denne «reform» som et *«steg videre i prosessen for en eventuell nedleggelse»* av «rettssted Mysen».

Dette er åpenbart en korrekt vurdering – som undertegnede stiller seg helhjertet bak. Det er en fiffig form for sniknedleggelse. Som påpekt av mange gjennom den senere tid.

Man trenger ikke hete Marcello Haugen eller Anna Elisabeth Westerlund for å forstå dette enkle senario.

De ansatte anfører her videre at; *«rettssted Mysen i praksis er et avdelingskontor»*. Også dette er det lett å forstå for oss utenforstående.

Når man leser nåværende domstolleders panegyriske beskrivelse av hvordan virkeligheten fortoner seg fra dommersetet i Ski – blir man forbauset når man samtidig leser de ansattes oppfatning av dette.

Lever man på hvert sin planet ?

La det ikke herske noen som helst tvil om hvilken virkelighet undertegnede bekjenner seg til.

De ansatte nevner eksempler på hvordan dette arter seg i praksis – noe som ikke danner grunnlag for å forbause noen som har litt erfaring fra LHS (livets hårde skole).

Vi hører vakre ord om at en nestleder (visstnok ansatt fra I.I. d.å.) skal ha fast kontorsted på «rettssted Mysen».

De ansatte opplyser derimot at vedkommende kun skal ha vært; «*på rettsstedet få ganger*». Etc. etc. Vedkommende skal nå visstnok ha permisjon.....

I teologien hører man ofte henvist til at; «*Ånden er villig – men kjødet er skrøpelig*».

Dette virker som en god karakteristikk og en passende beskrivelse av situasjonen slik denne fortoner seg mellom «hovedsetet» og «rettsstedet».

Og hva med løftet nevnt innledningsvis om at;

Sorenskriver, nestleder samt seksjonsleder og administrasjonssjef vil være hypping på begge rettssteder uavhengig av hva som er deres hovedarbeidsplass»

Det er lite å spore av dette i de ansattes beskrivelse av situasjonen.

Den nye ledelse ønsker og vil sikkert mye bra overfor dette nye «rettssted» - men det holder som kjent ikke bare med vakre ønsker for å oppnå noe.

I forbindelse med denne «reform» opplever de ansatte at; «*møteaktiviteten har økt betraktelig*».

Dette er også et svært typisk trekk ved denne type «reformer».

I politiet driver man jo og «samordner» seg nå på syvende året. Lite blir bedre later det dessverre til. Hvor mye tid har man ikke sløst bort på denne omorganisering ? Saker som kunne vært benyttet til å bekjempe kriminalitet ?

Undertegnede har daglig kontakt med norsk politi på ulike områder og hører nesten daglig sukking og stønn om hvordan dette arter seg der.

Nå er det altså domstolenes tur for å utsettes for denne selvpining og masochisme. Jeg forstår godt at de ansatte ved «rettssted Mysen» fortviler. De har alle vår fulle sympati – og støtte.

Når to domstoler plutselig skal smelte sammen, kjenner mange av oss til at en rekke rutiner kan fremstå som temmelig ulike. Så også her. Vi «brukere» merker også disse ulike rutiner på ulike områder.

Vi konstaterer at de ansatte opplever at rutinene ved tidligere Follo tingrett synes å «trumfe» de rutinert som tidligere har vært praktisert ved Heggen og Frøland tingrett. Merkelig dette også. Kjøttvekten avgjør åpenbart også dette.

I begynnelsen av denne «reform» kunne man nå frem til Mysen temmelig enkelt. Som tidligere gjennom noen tiår. Dette uten å bruke lang tid på å nå frem via et åpenbart overbelastet sentralbord på Ski.

I forbindelse med den ovenfor omtalte «nærpolitireform» var det tilsvarende. Man kunne nå Askim politistasjon (senere Indre Østfold politistasjon) direkte. Uten noen dikkedarier.

I begge tilfeller «kom synden inn i verden» - og man ble henvist til å bruke lang tid på å ringe via et «sentralt» sentralbord. Ingen stor nyvinning - for å si dette diplomatisk.

En nyvinning sikkert for «reformelskere» - en ordning vi andre kan utstede bannbullen for.

Ingen på dette «sentrale» sted - hverken i politi Ski eller ved domstolen Ski, vet gjerne noe som helst om hva som foregår andre steder i samme organisasjon. Man settes over i hytt og pine.

Jeg orker ikke å vente i lange tider på å oppnå kontakt med «rettssted Mysen» - og bruker i verste fall mobiltelefonnummer til dommere og ansatte for å oppnå kontakt her. Dette fungerer utmerket - men hva med alle andre «nøkkelbrukere» som ikke har spart på alle disse mobiltelefonnumre ?

For ikke å snakke om de som ikke er «nøkkelbrukere».

Alle her er ytterst serviceinnstilte og hjelpsomme - noe som gjør det til en ren fornøyelse å samarbeide med disse.

Alle brev til tidligere Heggen og Frøland må videre sendes via Ski. Må vite. Også dette virker byråkratisk og tungvint.

Et ytterligere trekk i en pågående effektiviseringsprosess kanskje ?

For oss brukere fungerer det altså ikke slik. En kollega her (adv. Bjørn Nome) setter seg ikke rent sjelden i bilen og kjører til «rettssted Mysen» - for å spare tid (og krefter). Og få ting utført.

Mulig effektivitet på enkelte områder (skal man tro enkelte reformivrige personer) medfører altså ueffektivitet på andre. Slik dette har blitt.

Dette siste later hverken Domstolkommisjon, Domstoladministrasjon, domstolledere - eller andre klakkører å innse.

Også de ansatte på Mysen er – fornuftig nok – opptatt av hvordan dette organiseres. Dette gjelder ikke bare brevposten – men også felles e-post mottagelse på Ski. Det er i høringsuttalelse fra de ansatte nevnt eksempler på hvordan dette kan arte seg. Og der ting derfor går galt.

Det skal noe til at ting ikke skjærer seg når ting organiseres så komplisert.

Vi profesjonelle aktører vet altså ofte hvorledes vi må sno oss i denne jungel for å få løst de problemer som inntreffer.

Hva med rettens øvrige «brukere» ?

Alminnelige legfolk som trenger rettens bistand på en eller annen måte. Vi synes synd på disse når ordningene har blitt så vanskelige å praktisere. Som de ansatte også korrekt peker på.

Dersom Justisdepartementet feilaktig skulle tro at dette er «krokodilletårer» fra en landsens sakfører (kanskje opptatt av å «mele egen kake» for fremtiden) – tør jeg minne om at jeg nå har blitt så gammel at denne «reform» ikke vil få synderlige konsekvenser for meg personlig hverken på den ene eller annen måte.

Den som har forfattet disse ord skriver således ikke for «sin syke mor».

Betraktningene er derfor kun av prinsipiell art der man er opptatt av hva som vil tjene «brukere» her best. Ikke minst i årene som vil komme.

Vi må tro at det også skal bo mennesker her etter oss.

Avslutningsvis – dersom man mener at tidligere Heggen og Frøland tingrett skulle være «en for liten domstol» – vil dette enkelt kunne repareres ved at Rakkestad kommune blir en del av dennes jurisdiksjon.

I Søndre Østfold tingrett later det til å være knapphet på tid – og dette ville derfor kunne bli en «vinn – vinn» situasjon. For begge domstoler.

Som en liten kuriositet avslutningsvis ville ringen i så fall være sluttet – også rent historisk.

Ved lensavviklingen i 1670-årene ble Heggen og Frøland len tillagt Rakkestad fra Rakkestad og Mossedal len. Denne nye jurisdiksjon fikk navnet «Rakkestad, Heggen og Frøland fogderi» – senere forkortet til kun «Rakkestad fogderi».

Tiden for nemesis er derfor kanskje nå ?

Summa summarum er det derfor undertegnedes meget bestemte oppfatning at den utvikling man har sett knyttet til nå nedlagte Heggen og Frøland tingrett, Mysen, etter kun temmelig kort tid har vist seg å ha en uheldig utvikling på flere av de ovenfor nevnte områder.

Dette har vel ikke vært denne «reforms» intensjon ?

Dette kan en fornuftig reversering her nå råde bot på, ved gjenopprettelse av Heggen og Frøland som en egen selvstendig domstol. Måtte det skje !

Med vennlig hilsen

T. A. Smith Hoen
advokat

